

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 5 december 2001 *

I mål T-219/01 R,

Commerzbank AG, Frankfurt am Main (Tyskland), företrädd av advokaterna
H. Satzky och B. M. Maassen,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av S. Rating, i egenskap av
ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en ansökan om interimistiska åtgärder gällande dels uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen av den 17 augusti 2001 genom vilket sökanden vägrades tillgång till vissa handlingar gällande avståendet från att fullfölja det rättsliga förfarandet mot andra banker i ärendet COMP/E-

* Rättegångsspråk: tyska.

1/37.919 — Bankavgifter vid växling av de i euroområdet gällande valutorna, dels uppskov med genomförandet av förfarandet för tillämpning av artikel 81 EG i samma ärende,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Den 23 maj 2001 antog kommissionen beslut 2001/462/EG, EKSG om kompetensområdet för förhørsombudet i vissa konkurrensförfaranden (EGT L 162, s. 21), genom vilket kommissionens beslut 94/810/EG, EKSG av den 12 december 1994 (EGT L 330, s. 67) upphävdes.
- 2 I tredje och sjätte skälen i nämnda beslut föreskrivs dels att genomförandet av administrativa förfaranden skall anförtros en oavhängig person, förhørsombudet, som har erfarenhet av konkurrensfrågor och som har den integritet som krävs för att bidra till objektiviteten, öppenheten och effektiviteten i dessa förfaranden,

dels att förhørsombudet, för att garantera dennes oavhängighet, av administrativa skäl bör knytas till kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens. Dessutom föreskrivs att insynen bör ökas i förfaranden som avser utnämning av förhørsombud, utnämningens upphörande eller en förflyttning av förhørsombudet.

- 3 Det framgår av artikel 5 i beslut 2001/462 att förhørsombudet skall se till att förhöret genomförs korrekt och skall bidra till objektiviteten vid förhöret och vid det eventuellt efterföljande beslutet gällande det administrativa förfarandet i konkurrensfrågor. När ett utkast till kommissionens beslut utarbetas i anslutning till ett sådant förfarande skall förhørsombudet särskilt se till att vederbörlig hänsyn tas till alla relevanta fakta, vare sig de är till de berörda parternas fördel eller ej, inklusive de faktiska omständigheter som avser hur allvarlig överträdelsen är.
- 4 I artikel 8 i beslutet föreskrivs följande:

”1. Om en person, ett företag eller en sammanslutning av personer eller företag har mottagit en eller flera av de skrivelser [från kommissionen] som avses i artikel 7.2 [vari inkluderas skrivelser vilka medföljer ett meddelande om anmärkningar] och har anledning att anta att kommissionen har handlingar som inte har ställts till deras förfogande och att dessa handlingar är nödvändiga för att de faktiskt skall kunna utöva sin rätt att bli hörda, får de begära tillgång till dessa genom en motiverad begäran.

2. Det motiverade beslutet om en sådan begäran skall meddelas den person, det företag eller den sammanslutning som har framställt begäran samt andra personer, företag eller sammanslutningar som berörs av förfarandet.”

Bakgrund och förfarande

- 5 I början av 1999 inledde kommissionen ett granskningsförfarande mot ungefär 150 banker, varav sökanden var en, med säte i sju medlemsstater, nämligen Belgien, Tyskland, Irland, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland. Anledningen till detta var att kommissionen misstänkte att bankerna kommit överens om att ta ut bankavgifter på en viss nivå vid växling av de i euroområdet gällande valutorna.
- 6 Den 3 augusti 2000 riktade kommissionen ett meddelande om anmärkningar till sökanden inom ramen för denna granskning.
- 7 Den 24 november 2000 yttrade sig sökanden med anledning av ovanstående.
- 8 Den 1 och den 2 februari 2001 hördes sökanden vid ett förhör gällande denna granskning.
- 9 Av kommissionens pressmeddelanden av den 11 april, den 7 och den 14 maj 2001 framgår att kommissionen beslutat att lägga ner överträdelseförfarandet mot de nederländska och belgiska bankerna samt mot vissa tyska banker. Beslutet togs av kommissionen efter det att dessa banker hade sänkt bankavgifterna vid växling av de i euroområdet gällande valutorna.

- 10 Av kommissionens pressmeddelande av den 31 juli 2001 framgår att kommissionen beslutat att lägga ner överträdelseförfarandet mot de finska, irländska, belgiska, nederländska och portugisiska bankerna samt mot vissa tyska banker.
- 11 I en skrivelse av den 15 augusti 2001, ställd till kommissionens förhørsombud, begärde sökanden att den skulle informeras om de omständigheter vilka hade lett till nedläggningen av förfarandet i de parallella fallen. Sökanden uppgav också att den ansåg att en utökad tillgång till akterna var nödvändig, i synnerhet vad gäller handlingarna i förfarandet rörande de tyska och nederländska bankerna. Med tanke på sitt försvar intresserade sig sökanden särskilt för de omständigheter vilka ledde till att förfarandet mot banken GWK lades ner eftersom banken i fråga, enligt meddelandet om anmärkningar, hade spelat en betydelsefull roll vid den påstådda överträdelsen samt inte hade sänkt bankavgifterna vid växling av de i euroområdet gällande valutorna.
- 12 I en första skrivelse av den 17 augusti 2001 avslag förhørsombudet sökandens begäran om tillgång till nämnda handlingar (nedan kallat det omtvistade beslutet). Avslaget grundades på följande:

”Enligt fast rättspraxis fyller rätten att ta del av akten i ett konkurrensförfarande ett specifikt syfte. Den syftar till att göra det möjligt för det företag som beskylls för att ha brutit mot gemenskapsrättens konkurrensbestämmelser att försvara sig på ett effektivt sätt mot kommissionens meddelande om anmärkningar. Detta är endast möjligt om företaget har fått tillgång till samtliga handlingar i akten för förfarandet, det vill säga till de handlingarna som rör förfarandet, med undantag för sekretessbelagda handlingar och administrationens interna handlingar. Det är på detta sätt som principen om jämlikhet i medel mellan kommissionen och försvaret uppfylls.

I det aktuella fallet har Commerzbank fått tillgång till handlingarna i förfarandet COMP/E-1/37.919 samt till andra handlingar i parallella ärenden vilka har

relevans i förfarandet 'tyska banker'. I och med detta har sökandens rätt till ett oinskränkt försvar mot kommissionens anmärkningar respekterats.

De omständigheter vilka ledde till nedläggningen av förfarandet mot bankerna i de andra medlemsstaterna figurerar i akter i parallella, men distinkta, kommissionsärenden vilka de tyska bankerna i princip inte har tillgång till. Kommissionen kan inte se på vilket sätt de efterfrågade uppgifterna skulle kunna vara av vikt för Commerzbank AG:s försvar. Under dessa omständigheter skall, i enlighet med förstainstansrättens domar i Cementmålen, Commerzbank AG:s begäran om utvidgad tillgång till akten avslås.

Förhørsombudet kan inte heller bevilja Commerzbank AG:s begäran om tillgång till handlingar vilka rör nedläggningen av förfarandet COMP/E-1/37.919 som öppnats mot vissa tyska banker. Informationen i dessa handlingar rör enskilda företag och är, i den mån som informationen inte har publicerats av kommissionen, av konfidentiell karaktär och får därmed inte lämnas ut till andra parter i förfarandet.

Detta beslut har antagits i enlighet med artikel 8 i beslut 2001/462.”

- 13 I en andra skrivelse, också av den 17 augusti 2001, angav förhørsombudet följande:

”... kommissionen saknar... anledning att skjuta upp överlämnandet, vilket beräknas äga rum någon gång mellan början och mitten av september innevarande år, av förslaget till ett slutligt beslut i förfarandet COMP/E-1/37.919.”

- 14 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 24 september 2001 har Commerzbank AG väckt talan om att förstainstansrätten skall ogiltigförklara det omtvistade beslutet. Genom en separat handling som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag inger sökanden förevarande ansökan om interimistiska åtgärder avseende dels uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet, dels uppskov med genomförandet av förfarandet för tillämpning av artikel 81 EG i ärendet COMP/E-1/37.919 — Bankavgifter vid växling av de i euroområdet gällande valutorna: Tyskland (Commerzbank AG).
- 15 Den 5 oktober 2001 ingav kommissionen sitt yttrande över den föreliggande ansökan om interimistiska åtgärder.
- 16 Den 17 oktober 2001 ombads Commerzbank AG att yttra sig över frågan huruvida talan rörande huvudsaken respektive ansökan om interimistiska åtgärder kan tas upp till sakprövning.
- 17 Den 23 oktober 2001 ingav Commerzbank AG sitt yttrande i dessa frågor.

Rättslig bedömning

- 18 Med stöd av bestämmelserna i artiklarna 242 EG och 243 EG och artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988, om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 89), i dess lydelse enligt rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21), kan förstainstansrätten, om den anser att omständigheterna kräver det, förordna om uppskov med verkställigheten av den ifrågasatta rättsakten eller förordna om nödvändiga interimistiska åtgärder.

- 19 Enligt bestämmelserna i artikel 104.1 första stycket i förstainstansrättens rättegångsregler kan en ansökan om uppskov med verkställigheten av en rättsakt tas upp till sakprövning endast om sökanden har ifrågasatt den aktuella rättsakten i en talan väckt vid förstainstansrätten. Denna bestämmelse är inte bara en formalitet. Det förutsätts att talan rörande huvudsaken vilken ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till kan prövas av förstainstansrätten.
- 20 Enligt fast rättspraxis skall frågan huruvida talan rörande huvudsaken kan tas upp till sakprövning av förstainstansrätten i princip inte prövas inom ramen för en talan om interimistiskt förfarande då risk finns för föregripande av prövningen av saken i målet. Det kan emellertid visa sig nödvändigt att fastställa om vissa omständigheter föreligger som gör det möjligt att omedelbart avgöra huruvida talan rörande huvudsaken, vilken ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas, när det, såsom i detta fall, har hävdats att det är uppenbart att en sådan talan skall avvisas (beslut av domstolens ordförande av den 27 januari 1988 i mål 376/87 R, *Distrivet mot rådet*, REG 1988, s. 209, punkt 21, och av den 12 oktober 2000 i mål C-300/00 P (R), *Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa m.fl. mot rådet*, REG 2000, s. I-8797, punkt 34; beslut av förstainstansrättens ordförande av den 25 november 1999 i mål T-222/99 R, *Martinez och de Gaulle mot parlamentet*, REG 1999, s. II-3397, punkt 60).
- 21 I detta fall anser förstainstansrätten att det bör fastställas huruvida vissa omständigheter föreligger som gör det möjligt att omedelbart avgöra huruvida talan rörande huvudsaken kan prövas.

Parternas argument

- 22 Kommissionen har hävdats att det är förstainstansrätten som skall fastställa om talan rörande huvudsaken inbegriper omständigheter vilka gör det möjligt att omedelbart avgöra, med ett visst mått av sannolikhet, huruvida talan rörande huvudsaken kan prövas. I detta fall är det emellertid uppenbart att talan rörande huvudsaken inte kan prövas.

- 23 Vad gäller frågan huruvida ansökan om interimistiska åtgärder kan prövas anser kommissionen att sökanden, genom sitt andra interimistiska yrkande, vill uppnå att överträdelseförfarandet i ärendet COMP/E-1/37.919 skall vilandeförklaras så att sökanden fortsättningsvis kan få tillgång till handlingarna i målet. Möjligheten att väcka talan i gemenskapens domstolar i syfte att få tillgång till handlingarna i ett pågående överträdelseförfarande har prövats av förstainstansrätten i dom av den 18 december 1992 i de förenade målen T-10/92—T-12/92 och T-15/92, Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen (REG 1992, s. II-2667, nedan kallat målet Cimenteries CBR), punkterna 38 och 39, i vilken förstainstansrätten slog fast att en sådan möjlighet inte finns.
- 24 Det första interimistiska yrkandet syftar enligt kommissionen till ett uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet enligt vilket sökanden nekas tillgång till vissa handlingar. Då det andra yrkandet ej kan tas upp till prövning reduceras ansökan till att gälla det första yrkandet vilket därmed saknar relevans. Därtill kommer att det första interimistiska yrkandet syftar till erhållandet av en åtgärd vilken uppenbarligen inte skulle kunna leda till några konkreta följder för sökanden, nämligen till uppskov med antagandet av ett nekande beslut. Ett bifall till sökandens ansökan skulle inte medföra någon skyldighet för kommissionen att ge sökanden det han önskar, nämligen tillgång till handlingarna i målet. Av detta följer att den efterfrågade åtgärden inte kan beviljas inom ramen för ett interimistiskt förfarande. Därmed kan inte heller det första interimistiska yrkandet tas upp till prövning.
- 25 Sökanden har försökt visa att båda de interimistiska yrkandena kan tas upp till prövning genom att åberopa påstådda skillnader mellan omständigheterna i målet Cimenteries CBR och omständigheterna i det aktuella målet. Även om dessa skillnader skulle föreligga leder detta inte till att domstolen har skäl att frångå de principer som slogs fast i målet Cimenteries CBR. I huvudsak överensstämmer omständigheterna i det aktuella målet med omständigheterna i målet Cimenteries CBR. Sökanden har inte förklarat på vilket sätt den ändring av förhørsombudets mandat som beslut 2001/462 gav upphov till skulle kunna leda till en annan slutsats.
- 26 Därmed saknas anledning att frångå principen om att talan inte kan väckas enbart mot en vägran av tillgång till handlingar i ett överträdelseförfarande. Det är därmed uppenbart att talan rörande huvudsaken skall avvisas.

- 27 Sökanden gör gällande att talan rörande huvudsaken skulle kunna tas upp till prövning i sak. Det omtvistade beslutet skulle kunna prövas då det ger upphov till tvingande rättsverkningar vilka inverkar menligt på sökandens intressen på så sätt att de påverkar sökandens rättsliga situation. Dessutom skall beslut 2001/462 ha ändrat det tidigare rättsläget vad gäller möjligheten att självständigt pröva en talan mot en vägran att ge tillgång till handlingar i ett ärende.
- 28 Sökanden grundar sin talan härvidlag på uttrycket beslut vilket kommissionen valt att använda i beslut 2001/462 och på lydelsen i artikel 8 i nämnda beslut i vilken ett antagande av ett beslut om tillgång till handlingarna i ett mål uttryckligen tillåts. Av inrättandet och organisationen av det i artikel 8 föreskrivna förfarandet kan, enligt sökanden, endast en slutsats dras, nämligen att fråga är om ett beslut i den mening som avses i artikel 249.4 EG.
- 29 Att en vägran att ge tillgång till handlingarna i ett ärende är ett beslut, vilket kan prövas efter antagandet av beslut 2001/462, framgår, enligt sökanden, tillika av syftet med tillnärningen av de nationella rättsordningarna i Europa genom gemenskapslagstiftningen. En uttömmande jämförelse mellan de nationella rättsordningarna i Europa skulle visa att i de medlemsstater i vilka endast ett förfarande för överklagande existerar har begreppet administrativ handling en mer vittgående innebörd än begreppet handlingar med rättsverkningar. Dessutom är det nödvändigt att i gemenskapsrätten tolka begreppet beslut extensivt för att garantera ett effektivt rättsligt skydd.
- 30 Enligt sökanden föreligger flera omständigheter vilka gör den aktuella situationen jämförbar med den situation vilken gav upphov till domstolens dom av den 24 juni 1986 i mål 53/85, AKZO Chemie mot kommissionen (REG 1986, s. 1965, svensk specialutgåva, volym 6, s. 649). Kommissionens vägran att ge sökanden tillgång till handlingarna i målet utgör en rättsakt genom vilken kommissionen slutgiltigt tar ställning till begäran i fråga. Det rör sig inte endast om en förberedande handling. Mot bakgrund av de två begreppen förberedande/slutlig bör helt enkelt fastställas huruvida möjligheten att föra talan mot ett slutligt beslut ger ett tillräckligt långtgående rättsligt skydd mot beslut vilka tagits under förfarandets gång. Domstolen slog fast detta kriterium i sin dom av den 11 november 1981 i målet C-60/81, IBM mot kommissionen (REG 1981, s. 2639, punkt 24).

- 31 Möjligheten att föra talan mot endast det slutliga beslutet ger enligt sökanden inte ett tillräckligt långtgående skydd mot ett beslut vilket tagits under förfarandets gång. Det senare beslutet har en direkt inverkan på utgången av förfarandet vilket inletts av kommissionen. Sökanden hoppas att tillgången till ytterligare handlingar i ärendet skulle ge sökanden större möjligheter att försvara sig, eftersom detta skulle klargöra vilka motiv som låg bakom kommissionens beslut att avsluta förfarandet mot flera andra banker. Dessa upplysningar skulle vara av avgörande betydelse för sökandens försvar.
- 32 Om sökanden endast tilläts väcka talan mot det slutliga beslutet skulle sökanden berövas möjligheten att förhindra att ett felaktigt beslut antas. Sökanden skulle således inte få möjlighet att yttra sig i första instans. Ett beviljande av tillgång till handlingarna i ärendet är även motiverat av processekonomiska hänsyn.

Förstainstansrättens bedömning

- 33 Vad gäller de övriga skäl som sökanden åberopat till stöd för uppfattningen att det omtvistade beslutet kan ifrågasättas fristående från huvudsaken, bör det inledningsvis understrykas att när fråga är om rättsakter eller beslut som utarbetats stegvis, i synnerhet efter ett internt förfarande, utgör i princip endast de åtgärder vid förfarandets slut genom vilka en institutions ställningstagande slutgiltigt fastställts sådana rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring, till skillnad från de mellanliggande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet (förstainstansrättens domar av den 18 maj 1994 i mål T-37/92, BEUC och NCC mot kommissionen, REG 1994, s. II-285, punkt 27, och av den 22 maj 1996 i mål T-277/94, AITEC mot kommissionen, REG 1996, s. II-351, punkt 51).
- 34 Syftet med rätten till insyn i akten i konkurrensärenden är att göra det möjligt för mottagarna av ett meddelande om anmärkningar att få kännedom om den bevisning som kommissionen förfogar över, så att de på ett tillfredsställande sätt

kan bemöta de slutsatser som kommissionen har dragit i meddelandet om anmärkningar på grundval av denna bevisning (se domstolens dom av den 8 juli 1999 i mål C-51/92 P, Hercules Chemicals mot kommissionen, REG 1999, s. I-4235, punkt 75). Rätten till insyn i akten hör till de processrättsliga regler som syftar till att skydda rätten till försvar och att särskilt säkerställa det faktiska tillvaratagandet av den rätt att höras som föreskrivs i artiklarna 19.1 och 19.2 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 81 och 82 (EGT 13, 1962, s. 204), och i artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 2842/98 av den 22 december 1998 om hörande av parter i vissa förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EGT L 354, s. 18). Iakttagandet av rätten till försvar i varje förfarande som kan leda till sanktionsåtgärder utgör en grundläggande gemenskapsrättslig princip som skall iaktas under alla omständigheter, även när det rör sig om ett administrativt förfarande (domen i det ovannämnda målet Cimenteries CBR, punkterna 38 och 39, och dom av den 29 juni 1995 i mål T-37/91, ICI mot kommissionen, REG 1995, s. II-1901, punkt 49).

- 35 Ett tillbörligt iakttagande av denna grundläggande princip kräver att sökanden under loppet av det administrativa förfarandet har getts tillfälle att på ett tillfredsställande sätt få yttra sig om riktigheten i och relevansen av de fakta, anmärkningar och omständigheter som ligger till grund för kommissionens påstående (domstolens dom av den 13 februari 1979 i mål 85/76, Hoffmann-la Roche mot kommissionen, REG 1979, s. 461, punkterna 9 och 11).
- 36 Av det ovan anförda följer att trots att kommissionens beslut att neka sökanden tillgång till handlingarna i ett ärende kan anses ha utgjort en kränkning av sökandens rätt till försvar, får beslutet i princip endast sådana begränsade effekter som kännetecknar förberedande rättsakter inom ramen för ett förberedande administrativt förfarande (domen i det ovannämnda målet Cimenteries CBR, punkt 42). Det är endast rättsakter som direkt och oåterkalleligt påverkar de motiverar företagets rättsliga ställning som är av sådan karaktär att de motiverar att en talan om ogiltigförklaring tas upp till sakprövning redan innan det administrativa förfarandet har avslutats.
- 37 Sökandens påstående, vad beträffar skyndsamheten, om att ett slutligt beslut att bötfälla sökanden kommer att tas inom en snar framtid saknar i detta avseende relevans inom ramen för den aktuella prövningen. Påståendet är nämligen under

alla omständigheter alltför vagt i det att sökanden inte anger vad beslutet gällande densamme inbegriper. Därmed är det inte möjligt att utifrån detta påstående anse att det aktuella målet väsentligt skiljer sig från målet Cimenteries CBR.

- 38 Ett eventuellt åsidosättande av den rätt som adressaten för ett meddelande om anmärkningar, i det aktuella fallet Commerzbank AG, har att yttra sig över kommissionens anmärkningar, liksom över det bevismaterial som skall styrka anmärkningarna, ger upphov till bindande rättsverkningar, vilka kan påverka sökandens intressen endast om kommissionen har antagit ett beslut i vilket slås fast att den överträdelse vilken kommissionen anklagar sökanden för att ha gjort sig skyldig till föreligger. I själva verket kan kommissionen ända fram till dess att ett slutligt beslut är fattat, med beaktande av i synnerhet sökandens skriftliga och muntliga synpunkter, återkalla vissa av, eller till och med alla, de anmärkningar som framställs mot sökanden. Kommissionen kan också avhjälpa eventuella fel i förfarandet genom att ge sökanden tillgång till de handlingar i målet till vilka sökanden tidigare nekats tillgång, i syfte att ge sökanden möjlighet att på nytt, och denna gång med full kännedom om saken, yttra sig över de anmärkningar vilka riktats mot sökanden.
- 39 Om förstainstansrätten, i ett mål där talan förs mot ett beslut att avsluta ett förfarande, skulle erkänna att en felbedömning gjorts vad gäller rätten att ta del av alla handlingar i målet, och om förstainstansrätten skulle ogiltigförklara kommissionens slutliga beslut med anledning av den kränkning av rätten till försvar vilken ägt rum, så skulle förfarandet i sin helhet anses vara rättsstridigt. Under sådana omständigheter skulle kommissionen vara tvungen att antingen lägga ner hela undersökningen mot sökanden, eller att återuppta förfarandet och ge sökanden möjlighet att på nytt yttra sig över de anmärkningar som riktas mot sökanden, denna gång i ljuset av all den nya information som sökanden skulle ha tillgång till. I det senare fallet skulle ett vanligt kontradiktoriskt förfarande räcka för att till fullo återge sökanden hans rättigheter och privilegier (domen i det ovan nämnda målet Cimenteries CBR, punkt 47).
- 40 Det bör noteras att trots att beslut 2001/462 syftar till att garantera förhørsombudets oavhängighet har sökanden inte lagt fram omständigheter av sådan art att det är befogat att frångå den fasta rättspraxis gällande tillgång till handlingar i konkurrensärenden vilken citeras ovan.

- 41 Av ovanstående följer att det omtvistade beslutet, genom vilket sökanden nekades tillgång till vissa handlingar avseende avståendet från att fullfölja förfarandet COMP/E-1/37.919 mot andra banker, inte ger upphov till rättsverkningar vilka i dagsläget, före antagandet av ett beslut i vilket slås fast att en överträdelse av artikel 81.1 EG ägt rum och i vilket, i förekommande fall, sanktioner mot överträdelsen föreskrivs, påverkar sökandens intressen (se för ett liknande resonemang domen i det ovannämnda målet *Cimenteries CBR*, punkt 48).
- 42 Vad gäller det andra interimistiska yrkandet gällande uppskov med genomförandet av förfarandet för tillämpning av artikel 81 EG, bör det noteras att förstainstansrätten i princip inte kan bifalla en ansökan om interimistiska åtgärder som syftar till att hindra kommissionen från att utöva sina befogenheter vid undersökningar efter det att ett administrativt förfarande inletts, och till och med innan kommissionen antagit några slutliga rättsakter vars verkställighet man vill undvika. Om förstainstansrätten vidtog sådana åtgärder skulle den nämligen inte hålla sig inom ramen för kontrollen av den svarande institutionens verksamhet, utan snarare sätta sig i dennas ställe vid utövandet av befogenheter av rent administrativ karaktär. Av detta följer att sökanden inte med stöd av artiklarna 242 EG och 243 EG kan begära att svaranden skall förbjudas, inte ens interimistiskt, att utöva sina befogenheter inom ramen för ett administrativt förfarande (se förstainstansrättens ordförandes beslut av den 14 december 1993 i mål T-543/93 R, *Gestevisión Telecinco* mot kommissionen, REG 1993, s. II-1409, punkt 24 och, för ett liknande resonemang, av den 22 november 1995 i mål T-395/94 R II, *Atlantic Container m.fl.* mot kommissionen, REG 1995, s. II-2893, punkt 39). En sådan rätt kan endast tillerkännas sökanden i de fall då ansökan innehåller uppgifter som gör att förstainstansrätten kan fastställa att exceptionella omständigheter föreligger vilka motiverar att de begärda åtgärderna vidtas (se förstainstansrättens ordförandes beslut av den 12 juli 1996 i mål T-52/96 R, *Sogetecable* mot kommissionen, REG 1996, s. II-797, punkterna 40 och 41).
- 43 I detta avseende skall det erinras om att sökanden i detta fall inte har inkommit med någon bevisning om att det föreligger exceptionella omständigheter som kan ligga till grund för de begärda åtgärderna, det vill säga uppskov med genomförandet av förfarandet för tillämpning av artikel 81 EG. Det andra interimistiska yttrandet kan därför inte upptas till sakprövning.

- 44 Då det saknas omständigheter av sådan art att det framstår som möjligt att ta upp talan rörande huvudsaken till sakprövning skall förevarande ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 5 december 2001

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande